

Maaneders Frist ad Gangen, men at Loven i alt Fald bliver gældende i en længere Periode.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Eneste Behandling (efter Fællesudvalg) af Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 193; Fællesudvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 2439).

Fællesudvalgets Betænkning og Indstillinger sættes til Forhandling.

Ordføreren (Ejsing): Det er nu paa 5te Aar, dette Lovforslag vandrer fra Folketing til Landsting. Jeg ved ikke, om man kan mene, det er Udtryk for, at der her i Rigsdagen ikke har været nogen stærk Trang til at faa en saadan Lovgivning frem, men ude i Befolkningen har der i store Kredse stadig været spurgt efter en Fornyelse og Omordning af den nugældende Beværterlov, og dette Ønske er saa efterhaanden trængt her ind, hvilket har haft til Følge, at man nu endelig staar med et Forslag til en ny Beværterlov. Jeg mener, at Ædrueligheden staar højt her i Landet af forskellige Aarsager. Bl. a. tror jeg, at den nugældende Beværterlov har gjort noget dertil. Den har skaffet bedre Lokaler, den har taget Hensyn til Sundheds-, Sædeligheds- og Ædruelighedsforhold, den har stillet Krav til Beværterne. Og der er flere saadanne Ting, som jeg tror har gjort noget dertil.

Under Lovforslagets Vandring mellem de to Ting havde det jo vist sig, at der var ret store Uoverensstemmelser mellem Tingene, selv efter at Landstinget ved den sidste Vedtagelse her paa ret principielle Punkter havde nærmet sig Folketingets Standpunkt. Der blev da nedsat et Fællesudvalg. Heller ikke dér er der naaet Enighed. Jeg og mine nærmeste Fæller i det Spørgsmaal er gaaet ind i Fællesudvalget med det Formaal for Øje at opnaa en Overenskomst, og vi maatte jo da være klare paa, at vi ikke kunde faa Landstin-

gets Affattelse gennemført i et og alt. Der blev nedsat et Underudvalg, og for dette fremsatte den højtærede Indenrigsminister Forslag til Udvælgelse af Uoverensstemmelserne mellem Folketing og Landsting. Disse Forslag, noget ændrede, foreligger nu her som Flertallets Forslag. Det synes, som om den højtærede Indenrigsminister har haft en ret lykkelig Haand til at forme disse Forslag.

De Ændringer, der er sket i Landstingets Affattelse, er ikke mange og betydende, om end der jo nok paa et enkelt Punkt er en ret principiel Forskel, nemlig med Hensyn til Afstemningsparagraffen, § 40. Som almindelig Bemærkning vil jeg sige, at adskilligt af det, der søges gjort til Lov her, allerede er gældende Praksis. I § 10 er Bevillingernes Varighed sat til højst 8 Aar, ligesom Beværtervedtægten skal revideres hvert 8de Aar. Allerede i flere Aar har det været Praksis, at Bevillingerne er givet paa kort Aaremaal. I § 27 bestemmes, at paa Landet skal Sogneraadets Samtykke indhentes, før der kan gives Adkomst til Handel med stærke Drikke. Denne Regel har været fulgt i de fleste af Landets Kommuner i de senere Aar, og den højtærede Indenrigsminister har i Udvalget oplyst, hvor mange Kommuner der har haft den Praksis.

Med Hensyn til § 40, der handler om Afstemningen, skal jeg sige, at paa Landet er Forholdet i mange Tilfælde blevet det, at Sogneraadene ikke selv har villet tage Ansvaret for, om der skulde gives en Bevilling til Udsækning af stærke Drikke, hvorfor det har ladet foretage en Afstemning. Man kan sige, det er en Fejl af Sogneraadet, at det ikke tør tage Ansvaret, men saaledes er det nu faktisk. Det bevirkede, at man allerede i Ædruelighedskommissionen foreslog en Ændring paa dette Punkt, gik ind paa Princippet, men dog ikke lod almindeligt Flertal være afgørende, uanset hvor faa der mødte til en saadan Afstemning. Man foreslog, at mindst 35 pCt. skulde være mødt og have stemt for Nægtelse af Bevilling, og denne Bestemmelse er kommet ind i Landstingets Forslag, som det sidst blev vedtaget her. Som Forslaget nu foreligger, er der imidlertid kommet noget nyt til, nemlig dette, at dersom der ved Afstemningen ikke er mødt 35 pCt., saa at der ingen Afgørelse er truffet, kan der foretages en ny Afstemning, og dér er saa almindeligt Flertal afgørende. Det er Folketingets gamle Standpunkt, og det er, som sagt, blevet anvendt i Praksis i adskillige Aar.